

Отже, на сьогодні ДАСУ відіграє досить вагомую роль процесі реформування системиДФК у забезпеченні фінансової дисципліни. Нині покладено лише фундамент для розбудови функції внутрішнього аудиту в державному управлінні, яка може стати реальним інструментом забезпечення ефективного використання державних ресурсів.

ДАСУ вже відчула на собі ряд реформ, реорганізацію, і це дозволило їй органам підвищити результативність та ефективність ревізій та перевірок. Проте все ще залишається багато не вирішених питань, що постають перед системою державного фінансового контролю, які потребують нагального вирішення шляхом:

- посилити розвиток організаційно-методологічного й інформаційного забезпечення для проведення органами Державної аудиторської служби різних видів і форм державного фінансового аудиту,

- для навчання та підвищення кваліфікації державних аудиторів впровадити в практику новітні інформаційно програми професійного розвитку;

- підвищення рівня відповідальності розпорядників бюджетних коштів шляхом розширення заходів впливу на них.

Реформування системи потребує подальшого вирішення проблеми для забезпечення повноцінного функціонування державного внутрішнього аудиту

Список використаних джерел: 1. Про схвалення Стратегії реформування системи управління державними фінансами на 2017-2020 роки. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/415-2017-%D1%80>. 2. Реформування системи державного фінансового контролю на державному, регіональному та місцевому рівні. URL: <http://www.dkrs.gov.ua/kru/uk/publish/category/137293>. 3. Стратегія постійного професійного розвитку працівників Держаудитслужби. URL: <http://www.dkrs.gov.ua/kru/uk/publish/article/133774>. 4. Публічний звіт про діяльність Державної аудиторської служби України за 2018 рік. URL: <http://dkrs.kmu.gov.ua/kru/doccatalog/document?id=146550>.

УДК 657.631.6

Т. М. Савлук, студентка

Науковий керівник: **М. О. Нежива**, канд. екон. наук, доцент кафедри фінансового аналізу та аудиту

Київський національний торговельно-економічний університет, м. Київ, Україна

АУДИТ ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА

Ключові слова: аудит, інформаційна безпека, підприємство.

Інформаційна безпека є рівнем захищеності потреб конкретної особи, суспільства та держави в інформації, незважаючи та внутрішні та зовнішні фактори. Аудит інформаційних систем є системним процесом, відповідно до стандартів та процедур аудиту, отримання і оцінки об'єктивних даних щодо поточного стану інформаційної системи, розгляд подій системи, щоб з'ясувати їхню точність та відповідність визначеним критеріям, надання результату аудиту замовнику. Нині інформація є одним із найважливіших ресурсів підприємства. Вона може бути як засобом досягнення безпеки, так і загрозою та небезпекою для підприємства. Найпоширеніші загрози інформаційної безпеки діяльності підприємства:

- відсутність регламентованого доступу до файлів фінансово-господарської інформації підприємства;

- можливість вільного втручання в програмне забезпечення компанії;

- відсутність дублювання / копіювання документів на носіях даних;

- систематичне удосконалення програмного забезпечення різними особами.

Для припинення таких негативних факторів підприємство повинно вдаватись до аудиту. За видами аудит поділяється на зовнішній та внутрішній. Зовнішній аудит – переважно разовий захід, що проводиться за ініціативою керівництва організації або акціонерів. Зовнішній аудит рекомендується (а для деяких фінансових установ і акціонерних товариств потрібно) проводити регулярно. Внутрішній аудит полягає у створенні окремого підрозділу на підприємстві. Це може бути служба внутрішнього контролю, або якщо виділена штатна посада на підприємстві, то внутрішній аудитор. Ця особа чи підрозділ повинен виконувати певні функції на підприємстві, а саме [1]:

- внутрішній та зовнішній моніторинг середовища підприємства, що має на меті виявлення та припинення загроз щодо діяльності підприємства;
- допомога керівництву підприємства в прийнятті управлінських рішень;
- повинен шукати шляхи збільшення ефективності діяльності як підприємства, так і окремих підрозділів;
- впровадження заходів щодо конфіденційності фінансово-господарської інформації підприємства;
- встановлення контролю за схемою обміну інформації;
- удосконалення системи контролю за роботою програмного забезпечення та його користувачами.

Для поліпшення системи інформаційної безпеки сформовані рекомендації, які необхідно використовувати при застосуванні інформаційних технологій, а саме: впровадження заходів щодо конфіденційності фінансово-господарської інформації підприємства; встановлення контролю за схемою обміну інформації; удосконалення системи контролю за роботою програмного забезпечення та його користувачами. Для проведення аудиту необхідно пройти такі етапи [2]:

- ініціювання процедури аудиту;
- збір інформації аудиту;
- аналіз даних аудиту;
- вироблення рекомендацій;
- підготовку аудиторського звіту.

Аудит безпеки діяльності підприємства у сфері інформаційних технологій доцільно проводити експертним шляхом. Експертний аудит дасть змогу прийняти обґрунтовані рішення з використання засобів захисту, оптимальних щодо їхньої вартості й можливості попередження загроз безпеці діяльності підприємства у сфері інформаційних технологій.

На завершення процедури аудиту його результати оформляються у вигляді звітного документа, який надається замовнику. У загальному випадку цей документ складається з наступних основних розділів [3]:

- опис меж, в рамках яких проводився аудит безпеки;
- опис структури ІС замовника;
- методи й засоби, які використовувалися в процесі проведення аудиту;
- опис виявлених вразливостей і недоліків, включаючи рівень їх ризику;
- рекомендації щодо вдосконалення комплексної системи забезпечення інформаційної безпеки;
- пропозиції до плану реалізації першочергових заходів, спрямованих на мінімізацію виявлених ризиків.

Рівні формування режиму інформаційної безпеки України: законодавчий (закони, нормативні акти, стандарти), адміністративний (для спільного характеру, що впроваджується керівництвом організації), процедурний (конкретні заходи безпеки, що мають справу з людьми), програмно-технічний (конкретні технічні заходи).

Аудитори з безпеки можуть нести професійну відповідальність за їх перевірку інформаційної безпеки компанії, так само, як бухгалтери можуть понести відповідальність за «низьку якість» аудитів фінансової звітності компанії. Аудитор інформаційної безпеки, що працює в компанії або за її периметром, має суттєвий перелік відповідальностей залежно від юрисдикції, включаючи серед інших – професійну та кримінальну. Що, в свою чергу, сприймається як ризик, який включений у вартість такої діяльності [1].

Необхідність проведення регулярного аудиту інформаційної безпеки полягає в оцінці реального стану захищеності ресурсів ІТС та її змозі протистояти зовнішнім і внутрішнім загрозам інформаційної безпеки, які постійно змінюються та адаптуються.

Сукупність цих етапів управління є складовими системи інформаційної безпеки підприємства. При ефективному рівні контролю цих складових можна забезпечити необхідний рівень ефективності управління, стабільності функціонування та очікуваний рівень прибутковості підприємства [4].

Таким чином, аудит інформаційної безпеки є одним із найбільш ефективних сьогодні інструментів для отримання незалежної й об'єктивної оцінки поточного рівня захищеності підприємства від загроз інформаційної безпеки. Крім того, результати аудиту дають основу для формування стратегії розвитку системи забезпечення інформаційної безпеки організації. Однак необхідно розуміти, що аудит безпеки не разова процедура, він повинен проводитися на регулярній основі. Тільки в цьому випадку аудит буде приносити реальну віддачу і сприяти підвищенню рівня інформаційної безпеки компанії.

Список використаних джерел: 1. Уткін В. Б. Інформаційні системи і технології в економіці. Москва: ЮНИТИ-ДАНА, 2003. 2. Інформаційні системи і технології в економіці та управлінні / под ред. В. В. Трофімова. Москва: Вища освіта, 2006. 3. Рой Я. В., Мазур Н. П., Складанний П. М. Аудит інформаційної безпеки – основа ефективного захисту підприємства. *Кібербезпека: освіта, наука, техніка*. 2018. № 1. С. 86-93. 4. Федоров Г. В. Інформаційні технології бухгалтерського обліку, аналізу та аудиту. Москва: Омега-Л, 2008.

УДК 657.6

Т. Ю. Черненко, студентка магістратури

Науковий керівник: **Т.В. Клименко**, канд. екон. наук, доцент, доцент кафедри бухгалтерського обліку, оподаткування та аудиту

Чернігівський національний технологічний університет, м. Чернігів, Україна

ОРГАНІЗАЦІЯ ВНУТРІШНЬОГО КОНТРОЛЮ РОЗРАХУНКІВ З ПОСТАЧАЛЬНИКАМИ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Ключові слова: внутрішній контроль, контроль розрахунків з постачальниками, етапи внутрішнього контролю.

На сьогодні в Україні спостерігається нестабільна політична, економічна та соціальна ситуація, що негативно впливає на національну економіку. Проте, крім зовнішніх чинників впливу на діяльність підприємств, є й внутрішні, які безпосередньо залежать від нього та потребують постійного контролю для покращення рентабельності, ліквідності, ділової активності тощо. Саме тому внутрішній контроль відіграє важливу роль для підприємства, оскільки при здійсненні ним фінансово-господарської діяльності використовуються фінансові, трудові, матеріальні, інформаційні та інші види ресурсів, наявність і витрачання яких необхідно постійно контролювати. Цей вид контролю дозволяє керівництву підприємства виявляти порушення, шахрайства, недоліки, неефективність та генерувати оптимальне управлінське рішення для їх усунення з мінімальними втратами.

На сучасному етапі економічного розвитку питання ефективної організації внутрішнього контролю на підприємствах є актуальним, що підтверджують наукові напрацювання таких учених, як І. Белова, Н. Бондаренко, О. Благоразумова, Ю. Великий, Р. Воронко, А. Гевчук, Т. Жадан, Ю. Зубатенко, Х. Кузьма, В. Лесняк, І. Новик, М. Тарашевський, І. Чопляк, С. Яценко та ін.

Внутрішній контроль є основним інструментом, який забезпечує ефективність управління підприємством, достовірне та оперативне формування облікової інформації в його управлінській і фінансовій звітності, контролює економічну доцільність здійснення бізнес-процесів; сприяє збереженню та раціональному використанню ресурсів, оперативному контролю здійснюваних витрат і отриманих доходів. На наш погляд, завдання внутрішнього контролю не має зводитись лише до виявлення розбіжностей між фактичними і плановими показниками діяльності підприємства, головним є усунення причин, що спричиняють ці розбіжності, забезпечення безумовного виконання планових показників і всіх нормативних вимог, створення сприятливих умов для діяльності персоналу [1].

Діяльність підприємства певною мірою залежить від ефективності системи внутрішнього контролю, оскільки чим краще вона побудована та відповідає вимогам підприємства щодо специфіки та виду господарської діяльності, організаційної структури, масштабу, спеціалізації, наявних ресурсів, цілей та місії, тим вищих економічних результатів досягне підприємство. Тобто підприємства, які приділяють внутрішньому контролю значну увагу, вирішують завдання та досягають поставлених цілей для реалізації своєї місії насамперед завдяки ефективній системі внутрішнього контролю [5].